

[Thisted Knudsen.]

det havde været klogt af det ærede medlem hr. Kirkegaard, om han havde opladt sin mund og sagt: det får man ikke os med til. Men vi red alene. Afvisning blev resultatet.

Når vi nu ikke kan medvirke til dette lovforslags gennemførelse — jeg erkender, at der er fremskridt, det er klart — så skyldes det, at vort principielle standpunkt hele tiden har været, at for det første måtte vi have de amtskommunale skatter ud; for det andet måtte vi øjeblikkelig have sat en stopper for videre udskrivning på jordværdierne både for landbruget og boligen i kroner og ører; for det tredje tilsigtede vi en alvorlig nedsættelse af skatterne; og for det fjerde har vi hele tiden sagt, og det giver vort forslag udtryk for, at det byrdeforhold, der i dag består mellem kommunerne og staten kan ikke holde på længere sigt.

Med de kolossale udskrivningsmuligheder, som den højtærede finansminister har i sin hånd, kan han pege på, hvem han vil i denne sal, og på hvad han vil, så skal vi alle betale skattens mønt. Hvad kan amtsrådene, højtærede minister? De har jordværdierne, andet har de ikke tilbage; så kan de lade regningen gå til kommunerne. Og hvad har kommunerne i dag, spinkle som de er med svingende indkomster? De har indtægterne af jordværdierne stort set; men de kan ikke mere bære. Det er helt klart, at der er mange ting i vort forslag, der kan drøftes, men en virkelig tilbunds gående løsning af beskatningsproblemerne er det, vi har tilsigtet for sognekommunerne og for amtskommunerne. Det har vi ment der var råd til og anset for en nærliggende opgave.

Jeg vil dernæst gøre nogle bemærkninger om Københavns amt. Jeg forstår ikke, at man vil fortsætte skalasystemet her. Københavns amt er stort set inde under samme skattesystem som de øvrige amter, men disse består af 60-70-80 landkommuner, ganske vist af forskellig struktur, men dog med en vis balance i billedet. Og så fastsætter man, at Københavns amt, der er et bymæssigt bebygget område med store og stigende grundværdier, skal fortsætte under et beskatningssystem, som det forlængst er vokset fra både på den ene og på den anden måde. Mit parti stillede det positive forslag til den højtærede indenrigsminister, og jeg tror, at der er adskillige

kommunalfolk i Københavns amt, som er enige heri: lad os se på, om det er rigtigt at fortsætte med at udbygge hele dette system, f. eks. med et nyt sygehus på Amager til 130-140 mill. kr., det er dog en del penge. Vi henstillede til den højtærede minister at nedsætte en kommission bestående af kommunalfolk fra Københavns amt, sognekommunerne og amtskommunerne med det formål at skabe et beskatningssystem i Københavns amt, der svarer til de forhold, der i dag råder i amtet, og som ville hindre, at man beskatter folk mere eller mindre ud af deres boliger. Jeg spørger direkte den højtærede indenrigsminister; jeg tror, det ville være særdeles fornuftigt, om den højtærede indenrigsminister gik ind herpå.

For bykommunernes vedkommende fik vi jo lov til at beholde andelen i forlystelsesskatten, men man har altså fastlåst promillerne. Og nu sidder vi i dag i budgetudvalgene og drøfter, hvad vi skal pålægge af huslejestigninger. Den højtærede finansminister kræver sine 6 promille af de stigende jordværdier. Værdierne i bykommunerne er steget. Vi skal beholde promillerne, og vi skal vel i en almindelig kommune som Ringsted skaffe gennem disse jordskatter 150 000-200 000 kr. mere. Hvem skal egentlig betale disse jordskatter? Det skal lejerne. Afvisning også her. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen havde regnet ud, at det blev små regninger. Det er muligt, men det volder administrativt besvær, og det er forkert, og man kunne have undgået for bykommunerne at gennemføre fastlæggelsen af promillerne. Jo, højtærede finansminister, vi rejste spørgsmålet om statsgrundskylden, vi rejste spørgsmålet i forbindelse med de værdistigninger, der har fundet sted, hvorved pengene på ny i stærkere strøm vil flyde ind i den højtærede finansministers kasse. Vi rejste spørgsmålet, om det ikke havde været rimeligt, alt taget i betragtning, også landbruget, også boligen, at den højtærede finansminister havde givet afkald på en promille eller to i den situation. Afvisning! Afvisning! Det har været den politik, man har ført over for os i udvalget, afvisning over hele linjen.

Så står man altså tilbage med sit forslag. Jordskatterne vil stige til ugunst for landbruget, afviklingen af bygningsskatterne